

μήκος

μήκος, το, ουσ. [<αρχ. μήκος], το μήκος. **1.** (για ιππόδρομο) μονάδα μήκους ίση με το μήκος του σώματος ενός αλόγου: «το γκανιάν ήρθε πρώτο με μισό μήκος διαφορά από το δεύτερο». **2.** (για κωπηλασία) μονάδα μήκους ίση με το μήκος μιας κωπηλατικής λέμβου: «η διαφορά του πρώτου απ' το δεύτερο ήταν δυο μήκη».

- (δεν) είμαστε στο ίδιο μήκος κύματος ή (δεν) έχουμε το ίδιο μήκος κύματος, (δεν) έχουμε τα ίδια ενδιαφέροντα, (δεν) καταλαβαίνουμε καλά ο ένας τον άλλον, (δεν) επικοινωνούμε: «καλό παιδί ο τάδε, δε λέω, αλλά δεν είμαστε στο ίδιο μήκος κύματος, κι έτσι δεν μπορούμε να κάνουμε παρέα || με τον τάδε, απ' τη μέρα που γνωριστήκαμε, δεθήκαμε πολύ, γιατί έχουμε το ίδιο μήκος κύματος».

- κατά μήκος, λέγεται για κάτι που υπάρχει, συμβαίνει ή που πρέπει να συμβεί από το ένα άκρο ενός τόπου έως το άλλο, σε όλη την έκταση: «κατά μήκος της παραλίας υπάρχουν διάφορα ζαχαροπλαστεία || κατά μήκος της παραλίας, εκτελούνται έργα || κατά μήκος της παραλίας η νέα δημοτική αρχή σκέφτεται να δημιουργήσει διάφορα κέντρα αναψυχής».

- κατά μήκος και κατά πλάτος, σε όλη την έκταση ενός τόπου ή πράγματος: «κατά μήκος και κατά πλάτος της πεδιάδας, πραγματοποιούνται αρχαιολογικές ανασκαφές || οι ναύτες άρχισαν να βάφουν το κατάστρωμα κατά μήκος και κατά πλάτος».

- σ' όλα τα μήκη και πλάτη, σε όλη τη γη, παντού: «έψαξε σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης, αλλά δεν μπόρεσε να βρει καλύτερη πόλη απ' τη Θεσσαλονίκη».

- σ' όλο το μήκος, βλ. φρ. κατά μήκος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας